

[Elisabeth Bruun Olesen]

og udelukker det modtagelse af et boligtilskud efter de almindelige gængse regler?

Støttebeløbene skal for fremtiden bestå af stipendier og lån, hvor staten skyder rentesikring ind til tilbagebetalingen. Hvad sker der bagefter? Skal lånene så underkastes markedrentens vilkårlighed?

I dag har studerende, der har børn, lov til at forhøje egenindtægten med et vist beløb pr. barn. Skal de stadig væk have lov til det? Hvis ikke, forringes denne gruppes vilkår jo også kraftigt.

Så har indvandrere ønsket, at de også kunne få lov til at hæve egenindtægsgrænsen med et beløb svarende til det, der gælder pr. barn, hvis de havde en forsørgelseskontrakt for deres forældre. Vi vil godt høre, hvad de Radikale mener om det, og også hvordan man ønsker at en gældssanering skal finde sted. Der står i bemærkningerne til forslaget – jeg tror, det er til punkt 8 – at man ønsker en gældssanering, men vi vil godt have det præciseret lidt mere.

Konklusionen er altså, at vi synes, de Radikales forslag er et udmærket udgangspunkt, og jeg er meget glad for, at der er et flertal for det.

Estrup (RV):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne, og jeg vil selvfølgelig specielt takke for den tilslutning, vi fik fra – det må man jo indrømme – den ene side af salen, ikke helt uventet, fra SF, Socialdemokratiet og VS.

Jeg var nok lidt skuffet over den holdning, som kom til udtryk både fra ministerens og fra regeringspartierne side. Jeg synes, det er en nedvurdering af de faktiske problemer, som gør sig gældende vedrørende uddannelsesstøtten, blot som undervisningsministeren her gjorde, at snakke om julegaver og – sådan måtte jeg forstå det – valglofter og overbudspolitik. Det synes jeg egentlig ikke, man kan tillade sig, når vi alle sammen ved, at Folketinget siden 1975 har arbejdet på at finde en løsning på de problemer, vi her diskuterer.

Men jeg forstår selvfølgelig godt, hvad der var problemet for undervisningsministeren, nemlig at finde pengene og få et flertal i regeringen for, at man vil bruge penge i et større omfang på dette område, sådan at man kan løse problemerne, for vi ved jo alle

fra det forslag, som undervisningsministeren nu har ude til høring, at der er en række uløste problemer, og undervisningsministeren vil også få at vide i høringssvarene, at hans forslag ikke løser problemerne. Det synes jeg vi skal gøre os klart på forhånd.

Jeg tror, det er klogt med det samme at understrege – og det er i høj grad et svar til fru Elsebeth Kock-Petersen – at der så sandelig er principper og forsøg på at påvirke adfærden i dette forslag. Hvis fru Elsebeth Kock-Petersen havde læst forslaget lidt nærmere eller i hvert fald havde brugt det på den måde, som det står, og været nogenlunde rimelig i behandlingen af det, ville hun have set, at man bl.a. peger på, at ét princip er, at man skal kunne leve af støtten. Det er efter min mening en af de væsentligste forudsætninger for, at man kan sikre sig, at de studerende kan arbejde på fuld tid. Det er et af de store problemer i dag i uddannelsessektoren, at vi har halvtidsstuderende eller studerende, der er på mindre end halvtid, kvart- eller tiendedelstid.

Det andet klare princip i forslaget er, at vi vil have bragt studietiderne i overensstemmelse med de planlagte studietider. Vi vil ikke fortsat have den situation, vi har i dag, hvor man har studietider på måske op imod det dobbelte af det, som faktisk var planlagt. Det er en ineffektiv udnyttelse af uddannelsessystemet, det er faktisk spild af ressourcer, og jeg synes egentlig heller ikke, undervisningsministeren kan være bekendt, at det finder sted i systemet.

Endelig er der det tredje princip, at vi vil ud af de tyngende gældsbyrder, som jo er skildret med al mulig tydelighed i diverse fortællinger om, hvor galt det kan gå folk, der har været inde og stifte bekendtskab med det nuværende system.

Det synes jeg er meget klare principper. Og den eneste måde, man efter min mening kan løse problemerne på, er ikke ved at fortælle folk, hvad de skal gøre, men ved at indrette systemet med nogle satser og med en mulighed for at tilrettelægge sine studier sådan, at man kan overholde disse principper. Jeg tror i øvrigt, fru Elsebeth Kock-Petersen vil vide fra sin tidligere ministertid, at sådan gør man faktisk også, når det drejer sig om sociallovgivning og andre ting.

Det, som vi altså får ud af de tre principper, er nogle sidegevinster i form af en bedre